

Czasy ochłody

„Przeto upamiętajcie i nawróćcie się, aby były zgładzone grzechy wasze, aby nadeszły od Pana czasy ochłody i aby posłał przeznaczony dla was Chrystusa Jezusa, którego musi przyjąć niebo aż do czasu odnowienia wszechrzeczy, o czym od wieków mówił Bóg przez usta świętych proroków swoich” - Dz. Ap. 3:20-21.

„Czasy ochłody”, tysiącletnie królestwo Chrystusa Pana jest dobrze udokumentowane przekazem biblijnym i zajmuje czołowe miejsce w Boskim Planie Zbawienia. Jednak wokół tego królestwa narosło wiele błędnych pojęć i komentarzy wśród wyznań chrześcijańskich, często sprzecznych ze sobą. Dlatego też przyjrzymy się werse-
tom biblijnym, mówiącym o tym królestwie.

„Czasy ochłody”, dokładnie wg „przekładu interlinearnego” oznaczają „pory pokrzepienia”. Greckie słowo „anapsydzeos”, znaczy: „oziębienie, wysuszenie, pokrzepienie, lub wytchnienie”.

Te błogosławione czasy opisuje prorok Izajasz w 35:1-10, - zakwitnie step, wzmocnione zostaną opadłe ręce, otwarte będą oczy ślepych i uszy głuchych, chromy będzie skakać jak jeleń i radośnie odezwie się język niemych. Również piękny opis tych czasów daje Izajasz w 65:17-25.

PODSTAWA PRAWNA TYSIĄCLECIA

Przyglądając się Boskiemu Planowi Wieków, za-
uważamy, że jego realizacja była uzależniona od misji Pana Jezusa. Apostoł Paweł mówi:

„Albowiem jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy zostaną ożywieni (...) O ileż bardziej krew Chrystusa, który przez Ducha wiecznego ofiarował samego siebie bez skazy Bogu, oczyści sumienie nasze od martwych uczynków, abyśmy mogli służyć Bogu żywemu. I dlatego jest On pośrednikiem nowego przymierza, ażeby gdy poniesiona została śmierć dla odkupienia przestępstw popełnionych za pierwszego przymierza, ci, którzy są powołani, otrzymali obiecane dziedzictwo wieczne” - 1 Kor. 15:22; Hebr. 9:14-15.

Apostoł poucza nas o trzech sprawach:

1. O ekonomii Boskiego prawa, gdy jeden człowiek, Jezus Chrystus umiera za jednego człowieka Adama, lecz z zastrzeżeniem, że

ponieważ w Adamie wszyscy umierają, okup ważny będzie dla wszystkich ludzi.

2. Okup obejmuje też Żydów, którzy zgrzeszyli za pierwszego przymierza, przymierza zakonu. Wyjaśnia też (Gal. 3:13), że odkupienie to stało się możliwe wówczas, gdy Chrystus Pan stał się przekleństwem, czyli zawisł na drzewie.
3. Szczególnej łaski doznali „powołani”, aby otrzymać dziedzictwo. To szczególne wyróżnienie Biblia nazywa „niebieskim powołaniem”, lub też „powołaniem świętym” - Hebr. 3:1; 2 Tym. 1:9. Dlatego też pierwaj niż cały świat, a nawet święci Starego Testamentu, Kościół jako usprawiedliwiony, skorzysta z okupu (Rzym. 5:1; Hebr. 11:39-40).

Okup, jest to równoważna cena życia jednego człowieka, Jezusa Chrystusa (1 Tym. 2:5), dlatego też nie może być on podzielony. W czasie, gdy jest on zastosowany (przypisany) za Kościół, nie może być jednocześnie zastosowany za świat. Stąd też cały świat musi czekać na czas, gdy lud Boży, „niebieskiego powołania uczestnicy”, zostanie zabrany do nieba.

Podstawą do rozpoczęcia „odnowienia wszystkich rzeczy” jest okup, bez którego Bóg nie może liczyć się z upadłym człowiekiem. Dlatego też święty Piotr mówi:

„którego musi przyjąć niebo aż do czasu odnowienia” - Dz. Ap. 3:21.

W Dz. Ap. 2:38-39 św. Piotr mówi do Żydów:

„Upamiętajcie się i niechaj się każdy z was da ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych, a otrzymacie dar Ducha Świętego. Obietnica ta (jako gwiazdy niebieskie) bowiem odnosi się do was i do dzieci waszych oraz do wszystkich, którzy są z dala (pogan), ilu ich Pan, Bóg nasz, powoła”.

Nie mówi, że obietnica ta już teraz obejmuje wszystkich, lecz tylko powołanych.

OBIETNICA DANA ABRAHAMOWI

Naprawienie wszystkich rzeczy zawierała już obietnica dana Abrahamowi, gdyż czytamy:

„A uczynię z ciebie naród wielki i będę ci błogosławił, i uczynię sławnym imię twoje, tak że staniesz się bło-

głosławieństwem. I będę błogosławił błogosławiącym tobie, a przeklinających cię przeklinać będę; i będą w tobie błogosławione wszystkie plemiona ziemi (...) Potem wyprowadził go na dwór i rzekł: Spójrz ku niebu i policz gwiazdy, jeśli możesz je policzyć! I rzekł do niego: Tak liczne będzie potomstwo twoje (...) Przeło też z jednego człowieka, i to nieomal obumarłego, zrodziło się potomstwo tak liczne jak gwiazdy na niebie i jak piasek na brzegu morskim, którego zliczyć nie można” - 1 Mojż. 12:2-3; 15:5; Hebr. 11:12.

W głównym przymierzu Boskiego Planu, jakim było przymierze zawarte z Abrahamem, Bóg przewidział dwie klasy: ziemską i niebieską. Klasa ziemska, pierwotnie zrealizowana w postaci narodu izraelskiego, w Tysiącleciu zostanie rozszerzona na cały świat. Poza tym w „potomku Abrahamowym”, którym jest Chrystus (Gal. 3:16), miały być błogosławione wszystkie rodzaje ziemi. W Gal. 3:29, św. Paweł pisze: „A jeśli jesteście Chrystusowi, tedy jesteście potomkami Abrahama, dziećmi według obietnicy”. Oczywiście jest, że jako „Ciało” Chrystusa Pana. Sam Abraham, „święty Starego Testamentu”, będzie błogosławieństwem wszystkich, jako książę (Psalm 45:17).

CZAS TYSIĄCLECIA ŚCIŚLE OKREŚLONY

Okres królowania Chrystusa Pana jest w Biblii ściśle określony i nikt z nas nie może tego kwestionować. Czas związania szatana i królowania z Chrystusem opisuje Objawiciel (20:1-6):

„I widziałem anioła zstępującego z nieba, który miał klucz od otchłani i wielki łańcuch w swojej ręce. I pochwycił smoka, węża starodawnego, którym jest diabeł i szatan, i związał go na tysiąc lat. I wrzucił go do otchłani, i zamknął ją, i położył nad nim pieczęć, aby już nie zwodził narodów, aż się dopełni owych tysiąc lat. Potem musi być wypuszczony na krótki czas. I widziałem trony, i usiedli na nich ci, którym dano prawo sądu; widziałem też dusze tych, którzy zostali ścięci za to, że składali świadectwo o Jezusie i głosili Słowo Boże, oraz tych, którzy nie oddali pokłonu zwierzęciu ani posągowi jego i nie przyjęli znamienia na czoło i na rękę swoją. Ci ożyli i panowali z Chrystusem przez tysiąc lat. Inni umarli nie ożyli, aż się dopełniło tysiąc lat. To jest pierwsze zmartwychwstanie. Błogosławiony i święty ten, który ma udział w pierwszym zmartwychwstaniu; nad nimi druga śmierć nie ma mocy, lecz będą kapłanami Boga i Chrystusa i panować z nim będą przez tysiąc lat”.

Wersety te mówią nam o wielu sprawach: przede wszystkim o związaniu szatana. Opisana czynność jest czyn-

nością jednorazową. Trudno dopatrzeć się z frazy biblijnej czynności ciągłej. Inaczej byłoby napisane że „wiązał go aż związał”, a na taką interpretację nie pozwala tekst.

Następnie wylicza tych błogosławionych, nad którymi śmierć mocy nie ma, którzy ożywieni w pierwszym zmartwychwstaniu będą królowali tysiąc lat. Pokazany jest także status całego świata, uznawanego przez Boga za umarłych (w. 5). Nie opisuje w tym miejscu przebiegu tego okresu, lecz przenosi się do ostatecznej próby ludzkości po Tysiącleciu. Apostoł Paweł pisze: „Potem nastanie koniec (Tysiąclecia), gdy odda władzę królewską Bogu Ojcu, gdy zniszczy wszelką zwierzchność oraz wszelką władzę i moc”. Bóg Ojciec, podobnie jak postąpił z Adamem, podda ludzkość ostatecznej próbie, o której Objawiciel mówi: „A gdy się dopełni tysiąc lat, wypuszczony zostanie szatan z więzienia swego. I wyjdzie, by zwieść narody, które są na czterech krańcach ziemi, Goga i Magoga, i zgromadzi je do boju; a liczba ich jak piasek morski”. Słowa „jako piasek morski” określają bardzo dużą liczbę ludności żyjącej przy końcu Tysiąclecia, bowiem ziemia wtedy będzie zupełnie zaludniona. Ci wszyscy zostaną poddani ostatecznej próbie. Dalej mówi: „I ruszyli na ziemię jak długa i szeroka, i otoczyli obóz świętych (ludzkość przyprowadzona do doskonałości przed ostateczną próbą) i miasto umiłowane (wszystkich wiernych Starego Testamentu od Abła sprawiedliwego do Jana Chrzyciela). I spadł z nieba ogień, i pochłonął ich” - wskazuje na zupełne zniszczenie wszystkich niepoprawnych grzeszników.

„A diabeł, który ich zwodził, został wrzucony do jeziora z ognia i siarki, gdzie znajduje się też zwierzę i fałszywy prorok, i będą dręczeni dniem i nocą na wieki wieków (...) I śmierć, i piekło zostały wrzucone do jeziora ognistego; owo jezioro ogniste, to druga śmierć. I jeśli ktoś nie był zapisany w księdze żywota, został wrzucony do jeziora ognistego. Zwycięzca odziedziczy wszystko, i będę mu Bogiem, a on będzie mi synem. Udziałem zaś bojaźliwych i niewierzących, i skalanych, i zabójców, i wszeteczników, i wszystkich kłamców będzie jezioro płonące ogniem i siarką. To jest śmierć druga” - Obj. 20:7-10, 14-15; 21:7-8.

Ostatecznym celem Boskiego Planu Zbawienia, będzie synostwo Boże wszystkich zbawionych ludzi. Nie będzie już niedomowień między Bogiem i ludźmi, a społeczność z Bogiem będzie pełna.

Proces sądenia opisany jest w Obj. 20:11-15. Pokazane są tam księgi pamięci Bożej, w których zapisane są uczynki całej ludzkości i księga żywota. Te symboliczne księgi wskazują nam na istotę procesu. Ludzkość przypomni sobie swoje istnienie w ciągu sześćdziesięciu tysięcy lat, swoje grzechy i upadki, a mając doskonałe warunki, będzie musiała tak kierować swoim życiem, by wymazać swoje grzechy z księgi pamięci

Bożej - księgi zawierającej rejestr popełnionych złych czynów i zapisać się do księgi żywota. Ten proces odnowy jest tu nazwany „osądzeniem” (ekrithesan).

UCISK POPRZEDZI KRÓLESTWO BOŻE

Opisane w Objawieniu tysiąclecie królestwo Chrystusowe, zwane też królestwem Bożym, poprzedzone będzie wielkim uciskiem, którego celem będzie zniszczenie obecnej cywilizacji i zamiana serc kamiennych na serca mięsiste. Objawiciel Jan przed swoim opisem Tysiącletniego Królestwa, umieszcza opis „wielkiej wieczerzy Boga”, która położy kres ludzkim rządóm, a zwłaszcza uczyni koniec bestii, królóm ziemi i fałszywemu prorokowi (Obj. 19:17-21). Tych, którzy będą użyci do tego niszczenia, nazywa tu symbolicznie „ptakami latającymi środkiem nieba”. Nad tą „wieczerzą” będzie czuwał sam Zbawiciel ze Swym wojskiem - uwielbionym Kościołem (Obj. 19:19). Ta „wieczerza wielkiego Boga”, zwana jest też „wielkim uciskiem”, lub „dniem gniewu Bożego”, a w Obj. 17:12-14 jest nazwana „walką z Barankiem”. Ta walka polegać będzie przede wszystkim na uprzedzeniu królestwa Chrystusowego „ekumenią szatańską”, składającą się ze zjednoczonego świata chrześcijańskiego, kościelnictwa (nierządnicą siedzącą na zwierzęciu) i 10 królów (królestwa pogańskie). Ale Baranek zwycięży, gdyż to „fałszywe królestwo Boże” będzie zniszczone w wielkim ucisku.

Podobnie opisuje to samo zdarzenie prorok Izajasz 13:1-22. Oto niektóre fragmenty tego opisu: (w. 3) *„Ja wezwałem moich poświęconych (Kościół) i powołałem moich bohaterów (Biblia Tys. mówi: „moich wojowników” - lud uciskany, są to wojownicy ziemscy, którzy nieraz bezwiednie wykonują wolę Bożą), dumnych z mojej chwały, aby wykonali wyrok mojego sądu. (w. 6-9) Biadajcie! Bo bliski jest dzień Pana, który nadchodzi jako zagłada od Wszechmocnego. Dlatego opadają wszystkie ręce i truchleje każde serce ludzkie. I są przerażeni; ogarniają ich kurcze i bóle, wiją się z bólu jak rodząca, jeden na drugiego spogląda ostłupiały, ich oblicza są rozpromienione. Oto nadchodzi dzień Pana, okrutny, pełen srogości i płonącego gniewu, aby obrócić ziemię w pustynię, a grzeszników z niej wytępić”*. Już te fragmenty dają nam wyraźny obraz tych dni. Jakby nawiązując do tego opisu, ap. Paweł mówi (1 Tesal. 5:3):

„Gdy mówić będą: Pokój i bezpieczeństwo, wtedy przyjdzie na nich nagła zagłada, jak bóle na kobietę brzemienną, i nie umkną”.

Daniel prorok, tłumacząc sen Nabuchodonozorowi (Dan. 2:44-45) tak mówi: *„Za dni tych królów (w czasie wieku Ewangelii) Bóg niebios stworzy królestwo (wy-*

bierze nowy rząd, Kościół) które na wieki nie będzie zniszczone, a królestwo to (gdy kamień zostanie całkowicie odcięty, Kościół uwielbiony) nie przejdzie na inny lud; zniszczy i usunie wszystkie owe królestwa, lecz samo ostoi się na wieki, jak to widziałeś, że od góry oderwał się kamień bez udziału rąk, rozbił żelazo i miedź, glinę, srebro, złoto. Wielki Bóg objawił królowi, co potem się stanie. Sen jest prawdziwy, a wykład jego pewny” (por. Wykłady Pisma Św. I tom, str. 255, wydanie nowe 1994).

Innym opisem Danielowym, jest opis wielkiego ucisku w Dan. 12:1-3:

„W owym czasie powstanie Michał, wielki książę, który jest orędownikiem synów twojego ludu (ludu miłującego Boga - którzy są prawdziwymi Izraelitami), a nastanie czas takiego ucisku, jakiego nigdy nie było, odkąd istnieją narody, aż do owego czasu. W owym to czasie wybawiony będzie twój lud (On wyswobodzi ich od wszystkich nieprzyjaciół, a także z grzechu, nieświadomości, bólu i śmierci), każdy, kto wpisany do księgi żywota (ci, co okazali się godnymi żywota w wieku patriarchów, wieku żydowskim, jak również ci, którzy zostali zapisani w wieku Ewangelii, a także ci, którzy będą zapisani w ciągu wieku Tysiąclecia). A wielu z tych, którzy śpią w prochu ziemi, obudzą się, jedni do żywota wiecznego, a drudzy na hańbę i wieczne potępienie. Lecz roztropni (Kościół) jaśnieć będą jak jasność na sklepieniu niebieskim, a ci, którzy wielu wiodą do sprawiedliwości, jak gwiazdy na wieki wieczne”.

Daniel mówi o ustalonym porządku: Kościół jaśniejący, uwielbiony, Chrystus - Michał będzie się wstawiał za Izraelem, który ostatecznie zostanie wybawiony, a wszyscy będą starali się być zapisanymi do księgi żywota, o której wspomina Objawiciel Jan.

Również sam Pan Jezus, wykorzystując powyższe prośroctwo, mówi o „wielkim ucisku”. Kładzie go po opisie wojen, „ohydzie spustoszenia” i daremności ucieczki. Jest to ten sam etap upadku cywilizacji teraźniejszego wieku złego.

NAJPIERW IZRAEL

Tak się Bogu upodobało, że z Jego miłosierdzia i zbawienia, skorzysta najpierw Izrael. Dotyczy to wyboru Kościoła i zbawienia świata. Apostoł Paweł tak mówi:

„A żebyście nie mieli zbyt wysokiego o sobie mniemania, chcę wam, bracia (z pogan), odsłonić tę tajemnicę: zatwardziałość przyszła na część Izraela aż do czasu, gdy poganie w pełni wejdą (do Kościoła), i w ten sposób będzie zbawiony cały Izrael, jak napisano: Przyjdzie z Syjonu wybawiciel i odwróci bezbożność od Jakuba. A to będzie przymierze (nowe) moje z nimi, gdy zgładzę grzechy ich (...) Bo jeśli ich upadek stał się bogactwem świata, a ich porażka bogactwem pogan, to o

ileż bardziej ich pełnia? (...) Jeśli bowiem odrzucenie ich jest pojednaniem świata, to czym będzie przyjęcie ich, jeśli nie powstaniem do życia z martwych?” – Rzym. 11:25-27,12,15. Wersety wyraźnie pokazują, że pełnia Kościoła z pogan, a tym samym zwolnienie okupu, spowoduje przejście łaski do Izraela. Przyjęcie Izraela do życia, zapoczątkuje zmartwychwstanie, zapewne najpierw świętych mężów Starego Testamentu, jak to wynika z Hebr. 11:35.

Najpełniejszy opis ożywienia Izraela pokazany jest w prorocztwie Ezechiela, rozdziały 38 i 39. Opisy te należy poprzedzić pewnym wyjaśnieniem. Po ogłoszeniu

„Ewangelii na świadectwo wszystkim narodom”
– Mat. 24:14,

narody zostaną jeszcze raz doświadczone. Objawiciel mówi nam o próbie, która przyjdzie na cały świat (Obj. 3:10), by doświadczyć mieszkańców ziemi (w tym i Izraela, mającego już swoją ojczyznę). Narody, mające już świadectwo Ewangelii, staną przed wyborem: czy opowiedzieć się za królestwem Bożym, zwracając się do Boga, czy też za szatańską „Ekumenią”? Wnioskujemy, że montowane obecnie na świecie zjednoczenie, kiedy będzie ożywione, będzie „pokojem i bezpieczeństwem” narodów, ale bez Boga. Izrael też jest poddany tej samej próbie. Wydarzenia świadczą, że Izrael, zamiast zwrócić się do Boga (mając tak wielkie dowody Jego łaski), zwraca się ku narodom pogańskim i „człowiekowi grzechu”. Tym sposobem ponownie (jako naród) zgrzeszy grzechem cudzołóstwa, łącząc się z obcymi narodami. Za ten grzech, Bóg ukarze go najazdem Goga.

Prorok Ezechiel wyraźnie nam wskazuje, że Gog będzie narzędziem Bożym, wymierzającym karę. Gdy jednak Izrael zawoła do Boga, Bóg będzie za niego walczył (Ezech. 39:2-7). Wówczas Imię Święte będzie ujawnione w Izraelu. Naród ten zrozumie, że Jezus był ich Mesjaszem. Zachariasz (12:9-10) tak mówi:

„W owym dniu będę dążył do tego, aby zniszczyć wszystkie narody, które wyszły przeciw Jeruzalemowi. Lecz na dom Dawida i na mieszkańców Jeruzalemu wyleję ducha łaski i błagania. Wtedy spojrzą na mnie, na tego, którego przebodli, i będą go oplakiwać, jak oplakuje się jedynaka, i będą gorzko biadać nad nim, jak gorzko biadają nad jednorodzonem”.

Prorok przypomina tu sytuację, jaka nastąpiła po ostatecznej pladze, jaka nawiedziła Egipt, kiedy to wszyscy pierworodni Egiptu zostali wytraceni. Powszechny płacz Egipcjan jest symbolem płaczu Izraelitów, gdy Gog przy-

ciągnie do „ziemi spokojnie i bez zawór mieszkającej”. W 13:1 prorok Zachariasz mówi:

„W owym dniu dom Dawida i mieszkańcy Jeruzalemu będą mieli źródło otwarte dla oczyszczenia z grzechu i nieczystości (...)”.

Okup zostanie zastosowany za rodzaj ludzki i wszyscy będą mogli dostąpić oczyszczenia z grzechu – Żydzi najpierw a potem i inne narody.

Powrót do życia Izraela opisuje Ezechiel w obrazie „doliny suchych kości” – Ezech. 37:1-11. Powrót Izraela do społeczności z Bogiem i do życia, pokazany jest tu w dwóch etapach. Po pierwszym prorocztwie, kości zbliżyły się do siebie, porosło ciało i skóra, ale ducha ożywczego nie było. Dopiero drugie prorocztwo powoduje ożywienie (37:9-10):

„I rzekł do mnie: Prorokuj do ożywczego tchnienia, synu człowieczy, i powiedz ożywczemu tchnieniu: Tak mówi Wszechmocny Pan: Przyjdź, ożywcze tchnienie, z czterech stron (BGd – Od czterech wiatrów) i tchnij na tych zabitych, a ożyją. I prorokowałem, jak mi nakazano. Wtem wstąpiło ożywcze tchnienie i ożyli, i stanęli na nogach – rzesza bardzo wielka”.

Prośba o ducha od czterech wiatrów, nawiązuje do Obj. 7:1-3, gdzie w wizji pokazano związanie czterech wiatrów. Tchnienie od czterech wiatrów nie może przyjść, dopóki te wiatry nie zostaną rozwiązane, aby wiały. Ustala to porządek wydarzeń: dopóki nie zostaną popieczętowani na czołach swych wszyscy należący do Kościoła, dopóty wiatry nie mogą być rozpuszczone. Pieczętowanie to zakończy się z chwilą wejścia ostatniego członka poza „drugą zastonę”.

Znamienna jest modlitwa Habakuka (3:2):

„Panie! Słyszałem od ciebie wieść, widziałem, Panie, twoje dzieło. W najbliższych latach tchnij w nie życie, w najbliższych latach objaw je! W gniewie pomnij na miłosierdzie!”.

RESZTA ŚWIATA W TYSIĄCLECIU

Gdy Izrael będzie w społeczności z Bogiem i będzie ożywiony, a czas ucisku dostatecznie doświadczy pozostałe narody, wówczas „pójdzie wiele ludów i potężnych narodów, aby szukać Pana Zastępów w Jeruzalemie i przebłągać oblicze Pana. Tak mówi Pan Zastępów: Stanie się w owych dniach, że dziesięciu mężów ze wszystkich języków narodów odważy się i uchwyci się

rąbka szaty jednego Judejczyka, mówiąc: Pójdziemy z wami, bo słyszeliśmy, że z wami jest Bóg” - Zach. 8:22-23. Również Zach. 14:1-21 opisuje sytuację, gdy narody będą wędrować do Jeruzalem, by oddać hołd Królowi, Panu Zastępów.

„Chwalcie Pana, wszystkie narody, wysławiajcie

go, wszystkie ludy, Albowiem łaska jego jest można nad nami, a wierność jego trwa na wieki! Alleluja” - Psalm 117.

Wyłuda Bolesław
R-
„Straż”